

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžk/9/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015200961
Dátum vydania rozhodnutia: 23.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1015200961.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: Obec Výšná Boca, so sídlom Výšná Boca 50, Malužiná, IČO: 00 315 907, právne zastúpená: JUDr. Jirí Martaus, advokát, ul. 1 mája 113/19, Liptovský Mikuláš, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava, za účasti: STIV Čertovica, s.r.o., so sídlom Čertovica 266, Výšná Boca, IČO: 36 438 944, právne zastúpený: URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 58/2015 zo dňa 2. apríla 2015, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 1S/142/2015-91 zo dňa 24. novembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č.k. 1S/142/2015-91 zo dňa 24. novembra 2016 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 58/2015 zo dňa 2. apríla 2015, č: 11947/2015/D220-SLP/18364-M, z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Žalobcovi súd p r i z n á v a právo na úplnú náhradu trov konania.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 1S/142/2015-91 zo dňa 24. novembra 2016 podľa ustanovenia § 190 zák. č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 58/2015 zo dňa 2. apríla 2015, č. 11947/2015/D220-SLP/18364-M, ktorým žalovaný zrušil rozhodnutie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, odboru štátnej stavebnej správy č. 19770/2014/B625-SV/74875/Sa zo dňa 15.12.2014, ktorým ministerstvo v konaní o preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania podľa ust. § 65 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „správny poriadok“) zrušilo rozhodnutie bývalého Krajského stavebného

úradu v Banskej Bystrici (ďalej len „rozhodnutie KSÚ“) č. KSU BB 2012-464/656-1:OŠSS S1 zo dňa 05.06.2012 a vyhovel rozkladu proti rozhodnutiu ministerstva, podaného účastníkom konania: STIV Čertovica, s.r.o., IČO: 36 438 944, so sídlom Čertovica 266, 032 34 Vyšná Boca, doručeného ministerstvu dňa 12.01.2015, predloženého žalovanému dňa 09.02.2015. O trovách konania rozhodol krajský súd poukazom na ust. § 167 S.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal, rovnako ani žalovanému a ani príbratému účastníkovi konania, ktorí podľa ustálenej judikatúry nemajú v takomto prípade právo na náhradu trov konania.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplynulo, že ten sa stotožnil s právnym záverom správneho orgánu, že preskúvaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona. Z odôvodnenia rozhodnutia (nie je zrejmé ktorého pozn. kasačného súdu) pre krajský súd vyplynulo, že žalovaný po preskúmaní spisového materiálu a priloženej územno-plánovacej dokumentácie dospel k záveru, že predmetná stavba je v súlade s územným plánom obce Vyšná Boca, v predmetnom územnom pláne je jasne definované, že sa v predmetnej lokalite nachádzajú plochy športovo-rekreačnej a občianskej vybavenosti. Ministerstvo konštatovalo, že navrhovaná stavba obsahujúca jednotlivé objekty mala charakter občianskej vybavenosti a športovo-dynamických aktivít a teda bola v súlade s funkčným využitím územného plánu Vyšná Boca.

3. Krajský súd poukázal na to, že zrušenie alebo zmena právoplatných rozhodnutí na základe mimoriadnych opravných prostriedkov aj preskúmaním mimo odvolacieho konania podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku, prichádza do úvahy len za situácie, ak sa v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku preukáže, že rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom (zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania) alebo skutkovými zisteniami a okolnosťami. Teda inštitút mimoriadnych opravných prostriedkov pri rešpektovaní stability práv priznaných právoplatným rozhodnutím nie je určený na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov administratívneho konania. Uviedol, že v danom prípade minister zrušil rozhodnutie ministerstva podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku. Zrušenie rozhodnutia podľa odseku 2 znamená, že odvolací orgán rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušil bez náhrady. Urobí tak vtedy, ak rozhodnutie nemôže potvrdiť a súčasne nie sú splnené predpoklady preto, aby napadnuté rozhodnutie odvolací orgán sám zmenil. Zároveň ide o situáciu, keď rozhodnutie nemalo byť vydané pre nesúlad s hmotno-právnymi predpismi a niet právneho dôvodu, aby odvolací orgán postupoval podľa § 59 ods. 3 Správneho poriadku. Keďže minister dospel k záveru, že rozhodnutie KSÚ v Banskej Bystrici zo dňa 05.06.2012 bolo zákonné a nemalo byť zrušené, zrušil zrušujúce rozhodnutie ministerstva. Nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia ministerstva bolo konanie o preskúmanie rozhodnutia KSÚ mimo odvolacieho konania podľa § 65 Správneho poriadku skončené.

4. Krajský súd opätovne zdôraznil, že inštitút mimoriadnych opravných prostriedkov pri rešpektovaní stability práv priznaných právoplatným rozhodnutím nie je určený na odstránenie procesných väd a nedostatkov, ktoré nemajú vplyv na zákonnosť rozhodnutia z hľadiska hmotného práva (bližšie pozri rozhodnutie NS SR R 69/2002, 10 Sžo 79/2015). Jediným dôvodom, ktorý oprávňuje správny orgán zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie je jeho nezákonnosť. V žiadnom prípade nepostačuje jeho vecná nesprávnosť, resp. neúčelnosť, neefektívnosť alebo formálne nedostatky, ak nemajú vplyv na obsah rozhodnutia. V prípade, ak správny orgán rozhodnutie zruší, je povinný rozhodnutie náležite odôvodniť a dbať o jeho preskúmateľnosť.

5. V prejednávanej veci krajský súd konštatoval, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom, pretože zo strany ministerstva nebol preukázaný taký rozpor so zákonom, na základe ktorého by bolo možné zrušiť rozhodnutie bývalého KSÚ v Banskej Bystrici, v konaní o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Zároveň uviedol, že rozhodnutie KSU bolo vydané v súlade so zákonmi a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi a nebol daný dôvod na postup podľa ust. § 65 ods. 2 Správneho poriadku.

6. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom žalovaného správneho orgánu v tom, že prvostupňové rozhodnutie o zrušení rozhodnutia KSÚ v Banskej Bystrici zo dňa 09.07.2012 bolo potrebné zrušiť.

II.

7. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia zo strany krajského súdu. Navrhol, aby kasačný súd rozhodnutie krajského súdu zmenil a to tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie, alebo rozsudok krajského súdu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň navrhol, aby mu kasačný súd priznal plnú náhradu trov konania.

8. Žalobca v kasačnej sťažnosti namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu v tom smere, že z neho nie je zrejmé, či sa súd zaoberal argumentami žalobcu a akým spôsobom sa s nimi vysporiadal. Žalobca zotrval na svojom presvedčení o nezákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia, a preto považoval rozhodnutie krajského súdu za nesprávne, kedy krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodnutie žalovaného, ktoré odporuje zákonu posúdil ako rozhodnutie v súlade so zákonom. Uviedol, že, predmetné rozhodnutie krajského súdu zároveň nerešpektuje i dlhodobú rozhodovaciu súdnu prax najvyššieho súdu, od ktorej sa odkláňa.

9. Žalobca opätovne poukázal na konštantnú judikatúru najvyššieho súdu sp.zn. 3SŽf/36/2011, 6Sžo/133/2007, 3Sžo/236/2010, 3Sžo/111/2010, v ktorých najvyšší súd jednoznačne vyslovil, že výrok rozhodnutia musí byť jasný, presný a určitý tak, aby z jeho formulácie bolo bez pochyb zrejmé výsledne rozhodnutie správneho orgánu.

10. Žalobca zotrval na svojom názore, že výroková časť rozhodnutia žalovaného nespĺňa požiadavky kladené pre výrok rozhodnutia orgánu verejnej správy, nakoľko je tento výrok, nejasný, neurčitý, nezrozumiteľný, vnútorne rozporný a teda nevykonateľný a nepreskúmateľný a teda je nezákonné. Žalobca výrok rozhodnutia žalovaného považoval za zmätočný, nakoľko z neho nie je zrejmé, či príslušný ústredný orgán štátnej správy uplatnil kasačný, či apelačný princíp v rámci rozhodovania. Správny orgán totiž na jednej strane vyhovel rozkladu, ktorý žiadal rozhodnutie zmeniť a konanie zastaviť a na strane druhej rozhodnutie zrušil. Rozhodnutie si tak vnútorne odporuje a svojim výrokom je zjavne nelogické.

11. Žalobca nesúhlasil s názorom žalovaného vyjadreného v žalobou napadnutom rozhodnutí o tom, že ...“predmetná stavba je v súlade s územným plánom obce Vyšná Boca“. Podľa názoru žalobcu sa jedná o nepravdivé tvrdenie, ktoré odporuje i právoplatným a vykonateľným rozhodnutiam orgánov verejnej moci vydaných v súvislosti s predmetnou stavbou; žalobca poukázal na rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Liptovskom Mikuláši zo dňa 23.01.2013, č. ObPÚ 2013/00156-2/LS a rozhodnutie Okresného úradu Žilina, odbor opravných prostriedkov, referát pôdohospodárstva zo dňa 27.03.2014, č. OU-ZA-OOP4-2014/00046-5/SUR, z ktorých vyplynulo, že navrhovaná výstavba je v rozpore so schváleným ÚPN-O Vyšná Boca, ako aj že objekt 012 - akumulčná nádrž je navrhovaná nad rámec ÚPN-O Vyšná Boca a tým je stavba v rozpore aj s nariadením o záväznej časti ÚPN-O Vyšná Boca.

12. Žalobca zdôraznil, že z rozhodnutia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, odboru štátnej stavebnej správy zo dňa 15.12.2014, č. 19770/2014/B625-SV/74875/Sa (prvostupňové rozhodnutie), ktoré bolo rozhodnutím žalovaného zmenené/zrušené vyplynulo zistenie, že krajský stavebný úrad v odvolacom konaní nesprávne posúdil súlad predmetnej stavby s platným územným plánom obce Vyšná Boca. Za účelom preverenia súladu predmetnej stavby s platným územným plánom obce Vyšná Boca si prvostupňový správny orgán zaobstaral stanovisko odboru územného plánovania, z ktorého bolo zrejmé, že predmetná stavba nie je v súlade s platným územným plánom obce Vyšná Boca.

13. Žalobca upriamil pozornosť i na rozhodnutie Ministerstva životného prostredia SR č. 4494/2016-2,3

zo dňa 25.10.2016 ako i na Odborné stanovisko Pôdnej služby zo dňa 07.07.2014, č. 1032/105-2014-SR.

14. V dôsledku vyššie uvedených stanovísk správnych orgánov žalobca skonštatoval, že rozhodnutie žalovaného sa prieči záverom orgánov verejnej moci.

15. Žalobca taktiež namietal tú skutočnosť, že rozhodnutie žalovaného neberie na zreteľ podstatnú skutočnosť, akou je to, že Obec Jarabá - stavebný úrad vydala územné rozhodnutie zo dňa 28.11.2011 dotýkajúce sa i objektov: "012 Akumulačná nádrž úžitkovej vody II, k.ú. Vyšná Boca: p.č.942" a „024 Zberná nádrž pitnej vody, k.ú. O.: 939“, pričom týmto územným rozhodnutím zároveň rozhodla o tom, že vyhovuje stanovisku Obce Vyšná Boca zo dňa 29.09.2011 v bodoch 1,2,3,5, pričom však uvedené stanovisko obsahuje výhradu, spočívajúcu v nesúlade objektov SO012, SO024 s platným územným plánom obce Vyšná Boca.

16. Záverom žalobca poukázal na to, že Okresný úrad Žilina, odbor starostlivosti o životné prostredie územné rozhodnutie Obce Jarabá, rozhodnutie Krajského stavebného úradu ako i rozhodnutie Ministra dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR odmietol brať do úvahy, nakoľko tieto rozhodnutia považoval za rozhodnutia pro forma, a to z dôvodu, že boli vydané napriek tomu, že Okresný úrad Žilina, odbor starostlivosti o životné prostredie v súvislosti so zamýšľanou realizáciou stavebných objektov zo strany obchodnej spoločnosti STIV Čertovica, s.r.o. pred ich vydaním nerozhodol ako vecne a miestne príslušný orgán štátnej správy ochrany prírody a krajiny o súhlase pre realizáciu stavebných objektov podľa projektu „Modernizácia rekreačno-športového strediska Čertovica“. Ako vyplynulo z odôvodnenia Oznamenia OÚ Žilina, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia kraja, č. OU-ZA-OSZP1-2016/00385-008/Drn zo dňa 16.03.2016 spomenuté rozhodnutia príslušných orgánov verejnej moci bolo možné vydať až po právoplatnom rozhodnutí práve Okresného úradu Žilina, odboru starostlivosti o životné prostredie o vydaní/nevydaní súhlasu pre poškodenie chránených biotopov pri realizácii projektu „Modernizácia rekreačno-športového strediska Čertovica“. Keďže tieto rozhodnutia predchádzajú, jedná sa o zjavné nezákonné a nesprávne rozhodnutia.

17. Žalobca sa zároveň písomným podaním doručeným kasačnému súdu domáhal priznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Svoj návrh odôvodnil tým, že právoplatné rozhodnutie krajského súdu bude mať vplyv i na rozhodnutie o umiestnení stavby „Modernizácia rekreačno-športového strediska STIV Čertovica“, čo umožňuje subjektu STIV Čertovica, s.r.o. podnikat kroky k uskutočneniu zamýšľaného projektu, spôsobilého závažným spôsobom negatívne ovplyvniť vodný režim a režim pitnej vody v Obci Vyšná Boca. V súvislosti s realizáciou „Modernizácie rekreačno-športového strediska STIV Čertovica“ má dôjsť k zásahu do Chránenej vodohospodárskej oblasti, PHO I. a II., z ktorej t.č. pramene naplňajú vodojem pre celú Obec Vyšná Boca a to prostredníctvom akumulácie nádrže SO 012, ktorá zasahuje i do k.ú. Vyšná Boca a ktorú obec Vyšná Boca považuje za rozpornú s ÚPN-O obce.

18. Žalobca taktiež samostatným písomným podaním upozornil príslušný správny súd, že v súdnom spise sa nenachádzajú listinné dôkazy, a to rozhodnutie ministra Životného prostredia SR č. 4925/2014-1.10 (4/2014-rozkl.) zo dňa 05.05.2014 a rozhodnutie Ministerstva životného prostredia SR č. 4494/2016-2.3 zo dňa 25.10.2016, ktoré žalobca predložil krajskému súdu v Bratislave na ústnom pojednávaní dňa 10.11.2016 a ktoré krátkou cestou založil do súdneho spisu. Poukázal na to, že ani z obsahu zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 10.11.2016 neplynie, že by sa krajský súd obsahom týchto listín oboznámil. Žalobca má vážne pochybnosti, že predmetné listinné dôkazy neboli súčasťou spisu v čase rozhodovania vo veci pred krajským súdom, čo spôsobuje vážnu nezákonnosť v konaní pred krajským súdom.

III.

19. Žalovaný správny orgán vo svojom písomnom vyjadrení k podanej kasačnej sťažnosti žalobcu poukázal na to, že žalobca neuviedol žiadne iné skutočnosti než tie, ktoré už uviedol v žalobe, ku ktorým sa už správny orgán vyjadril. Mal za to, že krajský súd sa s nimi náležite vysporiadal v rámci odôvodnenia rozsudku, a preto navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

20. Pribratý účastník konania STIV Čertovica, s.r.o. vo svojom písomnom vyjadrení k podanej kasačnej sťažnosti žalobcu považoval rozhodnutie krajského súdu za vecne správne a kasačnú sťažnosť za nedôvodnú. Pribratý účastník považoval výrok žalobou napadnutého rozhodnutia za správny a úplný, pričom spôsob rozhodnutia podľa ust. § 59 ods. 2 správneho poriadku je výlučne na správnom orgáne. Mal za to, že z výroku bolo jednoznačne zrejmé ako správny orgán rozhodol. Žalobcom tvrdená nezákonnosť nie je ničím podložená a nemá oporu v správnom spise. Pribratý účastník poukázal na to, že žalobca neoznačil orgán, ktorý rozhodnutie vydal - ministra v súlade s ust. § 249 ods. 2, § 250 ods. 4 O.s.p. Mal za to, že žalobca žiadnym spôsobom relevanciu žaloby nepredložil. Rozhodnutie krajského súdu považoval za zákonné, kedy sa súd vysporiadal s vecnými námietkami, ktoré sú prezentované aj v kasačnej sťažnosti. Taktiež poukázal na to, že pribratý účastník by bol zmenou rozhodnutia, založenou na uvedených žalobných dôvodoch poškodený, nakoľko konal v dobrej viere, preto vôbec naplnenie ust. § 65 ods. 2 Správneho poriadku nie je dané. Pribratý účastník navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol a účastníkovi priznal náhradu trov konania 100%.

IV.

21. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu pribratého účastníka uviedol, že minister príslušného ústredného orgánu štátnej správy nedisponuje právnou subjektivitou. Na podporu uvedeného poukázal žalobca na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 3. marca 2008, sp.zn. 2 Sžo 72/2007, z ktorého plynie záver, že minister nie je sám o sebe správnym orgánom, ale osobou stojacou na čele tohto správneho orgánu.

V.

22. Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ v spojení s § 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podanej kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1 S.s.p.), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s ust. § 137 ods. 4 S.s.p.) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná.

VI.

24. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/142/2015-91 zo dňa 24.11.2016, ktorým krajský súd žalobu žalobcu podľa ust. § 190 S.s.p. zamietol.

25. Predmetom preskumavacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie Ministra č. 58/2015 zo dňa

02.04.2015 č. 11947/2015/D220-SLP/18364-M, ktorým zrušil rozhodnutie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, odboru štátnej stavebnej správy č. 19770/2014/B625-SV/74875/Sa zo dňa 15.12.2014, ktorým ministerstvo v konaní o preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania podľa ust. § 65 ods. 2 správneho poriadku zrušilo rozhodnutie bývalého Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici č. KSU BB 2012-464/656-1:OŠSS SI zo dňa 05.06.2012 a rozkladu proti rozhodnutiu ministerstva podaného účastníkom konania STIV Čertovica vyhovel.

26. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. (§ 2 ods. 1 S.s.p.)

27. Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania. (§ 5 ods. 2 S.s.p.)

28. Správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.(§ 177 ods. 1 S.s.p.)

29. Kasačný súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej časti prvej hlavy správneho súdneho poriadku (konanie o všeobecnej správnej žalobe § 177 a nasl. S.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

30. Správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci.(§ 119 S.s.p.)

31. Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.(§ 135 ods. 1 S.s.p.)

VII.

32. Kasačný súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že Obec Jarabá - stavebný úrad vydala dňa 28.11.2011 č. UR-96/11,Ca,ev.č.1/11 ako určený stavebný úrad podľa ust. § 119 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) podľa ust. § 39, § 39a, § 39b citovaného zákona územné rozhodnutie, rozhodnutie o umiestnení stavby a rozhodnutie o využití územia, ktorým navrhovateľovi STIV Čertovica, s.r.o. povolila umiestnenie stavby „Modernizácia rekreačno-športového strediska STIV Čertovica“.

33. Krajský stavebný úrad v Banskej Bystrici rozhodnutím č. KSU BB 2012-464/656-1:OŠSS SI zo dňa 05.06.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.07.2012 zamietol odvolanie STIV Čertovica, s.r.o., W. Y. a Obce Výšná Boca a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Obce Jarabá č. UR-96/11 zo dňa 28.11.2011 o umiestnení stavby „Modernizácia rekreačno-športového strediska STIV Čertovica“.

34. Predmetné rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici č. KSU BB 2012-464/656-1:OŠSS SI zo dňa 05.06.2012, právoplatné dňa 09.07.2012 bolo rozhodnutím Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, odboru štátnej stavebnej správy č. 19770/2014/B625-SV/74875/Sa zo dňa 15.12.2014 (ďalej len rozhodnutie ministerstva) v konaní o

preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania podľa ust. § 65 ods. 2 správneho poriadku zrušené.

35. Z odôvodnenia rozhodnutia ministerstva bolo zrejmé, že k zrušeniu rozhodnutia KSÚ v mimo odvolacom konaní došlo z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie KSÚ bolo vydané na základe nedostatočne zisteného stavu veci, bolo nedostatočne odôvodnené, a preto nepreskúmateľné a námietky odvolateľov neboli v odvolacom konaní riadne posúdené. Napadnuté rozhodnutie KSÚ považovalo ministerstvo za rozporné s ust. § 37 ods. 1 - 4, § 39, § 39a, § 39b, § 140b ods. 6 stavebného zákona a v rozpore s ust. § 3 ods. 1, 2, 4 a 5, § 32, § 46 a § 47 správneho poriadku. Ministerstvo skonštatovalo, že zistené nezákonnosti preskúmaného rozhodnutia, najmä skutočnosť, že navrhovaná stavba nie je v súlade s platným územným plánom má charakter rozporu s hmotným právom, a preto mala za následok zrušenie rozhodnutia KSÚ. Taktiež skonštatovalo, že miera nezákonnosti preskúmaného rozhodnutia KSÚ prevažuje nad dobromyseľne nadobudnutými právami navrhovateľa. Z odôvodnenia rozhodnutia ministerstva bolo zrejmé, že na základe stanoviska ministerstva, odboru územného plánovania zo dňa 03.10.2014 mali za preukázané, že predmetná stavba nie je v súlade s platným územným plánom obce Vyšná Boca. Okrem toho KSÚ v odôvodnení rozhodnutia nedostatočne odôvodnil súlad navrhovanej stavby s platným územným plánom obce Vyšná Boca, a preto považoval rozhodnutie v tomto bode za nepreskúmateľné. Taktiež v odôvodnení rozhodnutia KSÚ absentuje odôvodnenie zamietnutia námietok odvolateľov uvedených v odvolaniach, najmä v súvislosti s namietaným negatívnym dopadom predmetnej stavby na vodné pomery v území, súvisiaci so skutočnosťou, že už v súčasnosti je v riešenom území zásobovanie pitnou vodou nedostatočné.

36. Rozhodnutím ministra č. 58/2015 zo dňa 02.04.2015, č. 11947/2015/D220-SLP/18364-M (ďalej len rozhodnutie ministra), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.04.2015 bolo zrušené rozhodnutie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, odboru štátnej stavebnej správy č. 19770/2014/B625-SV/74875/Sa zo dňa 15.12.2014, ktorým ministerstvo v konaní o preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku zrušilo rozhodnutie bývalého Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici č. KSÚ BB 2012-464/656-1: OŠSS S1 zo dňa 05.06.2012 a rozkladu proti rozhodnutiu ministerstva, podaného účastníkom konania: STIV Čertovica, s.r.o., IČO: 36 438 944, so sídlom Čertovica 266, 032 34 Vyšná Boca, doručeného ministerstvu dňa 12.01.2015 predloženého ministrovi dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR dňa 09.02.2015, vyhovel.

37. Z odôvodnenia rozhodnutia ministra po preskúmaní rozkladom napadnutého rozhodnutia ministerstva podľa ust. § 59 ods. 1 správneho poriadku v celom rozsahu bolo zrejmé, že minister dospel k záveru, že zo strany ministerstva nebol preukázaný rozpor so zákonom, na základe ktorého by bolo možné zrušiť rozhodnutie KSÚ v konaní o preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Skonštatoval, že rozhodnutie KSÚ bolo vydané v súlade so zákonmi a inými všeobecne záväznými predpismi, a teda nebol dôvod na postup podľa ust. § 65 ods. 2 správneho poriadku. V odôvodnení rozhodnutia sa minister vysporiadaval s námietkami STIV Čertovica, s.r.o., ktoré odvolateľ uviedol v rozklade podaného proti rozhodnutiu ministerstva, ktoré minister zhrnul do 4 bodov. V prvom bode minister nevyhovel námietke STIV Čertovica, s.r.o. o tom, že nebol upovedomený s obsahom stanoviska OÚP. Námietkam v bode 2 až 4 minister vyhovel, pričom z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že ministerstvo sa vo svojom rozhodnutí nezaoberalo podstatnými dôkazmi, ktoré boli predložené účastníkmi konania v predmetnom správnom konaní a taktiež ministerstvo v odôvodnení nekonkretizovalo, akými námietkami sa KSÚ vo svojom rozhodnutí nezaoberal, pričom sa ministerstvo nevysporiadalo, či by takéto prípadne pochybenia mali vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Taktiež mal minister za to, že odvolanie Obce Vyšná Boca proti rozhodnutiu KSÚ nesmerovalo proti obsahu záväzného stanoviska, z čoho vyplýva, že nebol dôvod na postup podľa ust. § 140b ods. 6 stavebného zákona. Minister skonštatoval, že predmetná stavba je v súlade s územným plánom obce Vyšná Boca. Uviedol, že objekty SO 012- Akumulačná nádrž úžitkovej vody II, SO 013/I -Zberná nádrž I., SO 014 Prívod úžitkovej vody, SO 015 Rozvod vody pre zasnežovanie I. a II., SO 024 Zberná nádrž pitnej vody sú navrhnuté v plochách športovo dynamických aktivít, niektoré čiastočne na plochách občianskej vybavenosti. Všetky navrhnuté objekty sú nevyhnutné zariadenia, ktoré slúžia funkčnému využitiu plôch športovo - dynamických aktivít. Ďalej uviedol, že územný plán obce Vyšná Boca obsahuje jednotlivé

plochy určené výhradne na navrhované prevládajúce funkčné využitie a k nemu prislúchajúce nevyhnutné zariadenia, ale neobsahuje a nerieši využitie jednotlivých parciel a konkrétnych pozemkov na určitý účel. Takúto špecifikáciu využitia jednotlivých pozemkov a parciel by riešil iba územný plán zóny, ale ten nie je v tomto prípade vypracovaný. Z uvedeného dôvodu je preto na stavebnom úrade, aby v rámci územného konania posudzoval súlad navrhovanej stavby s jestvujúcim územným plánom. Stanovisko OÚP považoval za nesprávne z dôvodu, že v tomto prípade neexistuje územný plán zóny, preto stavebný úrad posudzuje umiestnenie jednotlivých stavieb v rámci jednotlivých plôch a za účelom ich využívania a účelu, na ktorý majú byť postavené. Záverom minister skonštatoval, že stanoviská, rozhodnutia a pripomienky dotknutých orgánov štátnej správy, ktoré súhlasia s navrhovanými stavebnými objektami, boli zapracované v požadovanom rozsahu do rozhodnutia stavebného úradu týkajúceho sa umiestnenia stavby.

VIII.

38. V správnom konaní postupovali príslušné orgány verejnej správy podľa ustanovení zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon).

39. Podľa ust. § 140 stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

40. Podľa ust. § 65 ods. 1 správneho poriadku, rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správne orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

41. Podľa ust. § 65 ods. 2 správneho poriadku, správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

42. Podľa ust. § 65 ods. 3 správneho poriadku, pri preskúmaní rozhodnutia vychádza správny orgán z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia. Nemôže preto zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie, ak sa po jeho vydaní dodatočne zmenili rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo.

43. Podľa ust. § 68 ods. 2 správneho poriadku, proti rozhodnutiu, ktorým sa zrušuje alebo mení rozhodnutie mimo odvolacieho konania, sa možno odvolať (podať rozklad). Ak správny orgán oznámil, že začal preskúmať rozhodnutie mimo odvolacieho konania, na preskúmanie a na rozhodnutie o odvolaní sa nevzťahuje lehota podľa odseku 1.

44. Podľa ust. § 59 ods. 1 správneho poriadku, odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

45. Podľa ust. § 59 ods. 2 správneho poriadku, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

46. Podľa ust. § 59 ods. 3 správneho poriadku, odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správne orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie, najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti; správny orgán je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný.

47. Podľa ust. § 61 ods. 1 správneho poriadku, proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy,

vydanému v prvom stupni, možno podať na tomto orgáne v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia rozklad; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

48. Podľa ust. § 61 ods. 2 správneho poriadku, o rozklade rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie. Proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať.

49. Podľa ust. § 61 ods. 3 správneho poriadku, ustanovenia o odvolacom konaní sa primerane vzťahujú aj na konanie o rozklade.

VIII.

50. Správny poriadok v ust. § 65 a nasl. upravuje inštitút preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Obsahom tohto inštitútu je preskúvanie právnych nedostatkov, t.j. odstraňovanie rozporov rozhodnutí so zákonmi a inými všeobecne záväznými predpismi. Správny poriadok výslovne neustanovuje procesný postup pri preskúvaní rozhodnutí mimo odvolacieho konania, ktoré je z hľadiska svojej podstaty dozorovým prostriedkom slúžiacim k náprave nezákonných rozhodnutí inštančne nadriadenými správnymi orgánmi, avšak upravuje spôsob rozhodnutia, kedy na základe výsledkov preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania, správny orgán rozhodnutie buď zruší alebo zmení. Či dôjde k zrušeniu alebo k zmene rozhodnutia, posúdi správny orgán podľa okolností konkrétneho prípadu. Dôvodom na zrušenie alebo zmenu rozhodnutia môže byť len nezákonnosť rozhodnutia.

51. Preskúvanie rozhodnutí v mimoodvolacom konaní je inštitút určený na nápravu nezákonných rozhodnutí, a to ich zrušením alebo zmenou, za súčasného rešpektovania dobromyseľne nadobudnutých práv účastníkov. Zrušenie takto preskúmaného rozhodnutia prichádza do úvahy vtedy, ak vadné rozhodnutie nemalo byť vôbec vydané a treba konanie zastaviť, alebo vtedy, keď pre nevyhnutnosť vykonania ďalšieho dokazovania je z hľadiska rýchlosti, hospodárnosti výhodnejšie, ak vo veci opätovne rozhodne orgán nižšieho stupňa. V ostatných prípadoch správny orgán sám rozhodnutie zmení. Teda novým spôsobom, zodpovedajúcim zákonu, určí práva, ktoré boli preskúmaným rozhodnutím nesprávnym spôsobom, či v nesprávnom rozsahu priznané. Pri oboch týchto alternatívach je správny orgán povinný dbať na ochranu dobromyseľne nadobudnutých práv. (Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Sž 12/02)

52. V predmetnej veci ministerstvo zrušilo rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici č. KSU BB 2012-464/656-1:OŠSS SI zo dňa 05.06.2012, právoplatné dňa 09.07.2012 a keďže je podľa ust. § 68 ods. 2 správneho poriadku proti rozhodnutiu, ktorým sa zrušuje rozhodnutie mimo odvolacieho konania prípustný opravný prostriedok - rozklad, vec bola predložená na rozhodnutie ministrovi. Na konanie o rozklade sa primerane vzťahovali ustanovenia § 53 a nasl. správneho poriadku o odvolaní. Odvolacie konanie je podľa správneho poriadku vybudované na apelačnom princípe a druhostupňový orgán je zásadne oprávnený rozhodnúť vo veci. Apelačný princíp umožňuje, že orgán, ktorý rozhoduje o odvolaní, môže sám napraviť rozhodnutie a sám môže rozhodnúť vo veci samej. Pritom sa môže odchýliť od skutkového stavu zisteného prvostupňovým orgánom. Apelácia smeruje predovšetkým proti nedostatkom skutkového základu, ale aj proti právnym nedostatkom. Správny poriadok vo svojich ustanoveniach výslovne upravuje spôsob rozhodnutia odvolacieho orgánu. Odvolací orgán môže podľa výsledkov konania napadnuté rozhodnutie potvrdiť, zmeniť alebo zrušiť.

53. Podľa názoru kasačného súdu krajský súd nepostupoval pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia ministra v súlade so zákonom, keď rozhodnutie ministra vyhodnotil ako súladne so zákonom stotožnený s jeho právnym posúdením.

54. Správny poriadok v ust. § 59 ods. 2 dáva ministrovi ako druhostupňovému správne orgánu

možnosť, ak sú pre to dôvody, rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - ministerstva zmeniť, zrušiť, alebo potvrdiť. K zmene rozhodnutia môže druhostupňový správny orgán pristúpiť v prípade nesprávneho právneho posúdenia zo strany prvostupňového orgánu, nedostatočne zisteného skutkového stavu a pri nesprávnom hodnotení dôkazov. K zmene rozhodnutia druhostupňovým správnym orgánom by nemohlo dôjsť vtedy, pokiaľ by vyšli najavo hrubé nedostatky pri zisťovaní skutkového stavu, ktoré sa nedajú v odvolacom konaní napraviť, alebo je rozhodnutie pre svoju nezrozumiteľnosť nepreskúmateľné. Zrušiť rozhodnutie bez náhrady možno iba v prípade, ak rozhodnutie nemalo byť pre rozpor so zákonom vôbec vydané (tzv. nulitné rozhodnutie) a súčasne nie sú splnené predpoklady, aby napadnuté rozhodnutie sám odvolací orgán zmenil. Postup správneho orgánu podľa ust. § 59 ods. 3 správneho poriadku by prichádzal do úvahy vtedy, ak by bolo potrebné doplniť podklady pre rozhodnutie v rozsahu, ktorý by presiahol možnosti odvolacieho správneho orgánu a neprimerane by ho zaťažil, čo by nepochybne bolo aj v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania.

55. Rozhodnutím ministra č. 58/2015 zo dňa 02.04.2015, č. 11947/2015/D220-SLP/18364-M, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.04.2015 bolo rozhodnutie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, odboru štátnej stavebnej správy č. 19770/2014/B625-SV/74875/Sa zo dňa 15.12.2014 zrušené a rozkladu proti rozhodnutiu ministerstva, podaného účastníkom konania: STIV Čertovica, s.r.o., IČO: 36 438 944, so sídlom Čertovica 266, 032 34 Vyšná Boca, doručeného ministerstvu dňa 12.01.2015 predloženého ministrovi dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR dňa 09.02.2015 bolo vyhovené.

56. S názorom krajského súdu prezentovanom v odôvodnení rozhodnutia ohľadne spôsobu rozhodnutia ministra sa nemožno stotožniť. Podľa názoru kasačného súdu, pokiaľ minister vo výroku vyhovel rozkladu STIV Čertovica, s.r.o. a rozhodnutie ministerstva zrušil bez náhrady nekonal v súlade s procesnými predpismi a nerozhodol v súlade s možnými spôsobmi rozhodnutia uvedenými v ust. § 58 ods. 2, 3 Správneho poriadku. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nie je totiž zjavné, že by bolo rozhodnutie ministerstva vydané bez zákonného podkladu teda, že by malo charakter tzv. nulitného rozhodnutia, čo by ministra oprávňovalo k zrušeniu rozhodnutia bez náhrady. Práve naopak z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že minister vytýkal ministerstvu, že z ich strany nebol preukázaný rozpor so zákonom, na základe ktorého by bolo možné zrušiť rozhodnutie KSÚ v konaní o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania ako predpokladom pre začatie konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia v mimo odvolacom konaní. Ministrom vytýkané nedostatky by eventuálne mohli viesť k inému spôsobu rozhodnutia ministra (zrušeniu rozhodnutia a vrátenia veci ministerstvu na ďalšie konanie). Okrem toho je taktiež z rozhodnutia ministra zrejmé, že minister napriek tomu, že zrušil rozhodnutie bez náhrady, čiastočne vyhovel rozkladu STIV Čertovica, s.r.o. a tak posúdil vec po právnej stránke konečným spôsobom, čo nebolo za takejto procesnej situácie vôbec možné. Krajský súd uvedenú skutočnosť pri svojom rozhodovaní nebral vôbec na zreteľ.

57. Z uvedeného dôvodu vyhovel kasačný súd kasačnej námietke žalobcu uvedenej v bode 10 tohto rozhodnutia a túto považoval za dôvodnú. Krajský súd vec nesprávne právne posúdil, keď považoval rozhodnutie ministra za zákonné. Taktiež neuniklo pozornosti kasačného súdu, že krajský súd sa nedostatočne v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal s tým, prečo považoval rozhodnutie ministra za zákonné.

58. Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu kasačný súd dospel k záveru o zákonnosti dôvodov, pre ktoré došlo k zrušeniu rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici č. KSU BB 2012-464/656-1:OŠSS SI zo dňa 05.06.2012, právoplatné dňa 09.07.2012 ministerstvom, považujúc ich za preukázané a správne. Aj podľa názoru kasačného súdu je rozhodnutie KSÚ v rozpore s ust. § 37 ods. 1 a 4, § 39, § 39a, § 39b, § 140b ods. 6 stavebného zákona a v rozpore s ust. § 3 ods. 1, 2, 4 a 5, § 32, § 46 a § 47 správneho poriadku.

59. V mimo odvolacom konaní bolo zo strany ministerstva dostatočne jasne a preukázateľne zistené, že rozhodnutie KSÚ možno považovať za nezákonné pre nedostatočne zistený skutkový stav a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Takéto rozhodnutie nemôže byť podkladom k právnym

záverom prezentovaných v odôvodnení rozhodnutia ministra, pretože pokiaľ sa KSÚ, ako v tom čase príslušný správny orgán nevysporiadal so skutočnosťou, či je predmetná stavba v súlade s územným plánom obce Vyšná Boca, nemôže minister na takto, jednak nedostatočne zistenom skutkovom základe a nedostatočnom, resp. žiadnom zdôvodnení naopak založiť svoju právnu argumentáciu o tom, že predmetná stavba je v súlade s územným plánom obce Vyšná Boca. Takýmto konaním zo strany ministra by došlo aj k odňatiu možnosti účastníkom konať pred správnym orgánom, čo je neprípustné.

60. Kasačný súd dáva do pozornosti, že hoci je pre ministerstvo v rámci konania mimo odvolacieho konania rozhodujúci právny stav a skutkové okolnosti v čase vydania rozhodnutia KSÚ nemožno nechať bez povšimnutia ani ďalšie rozhodnutia, na ktoré poukazoval žalobca v žalobe ako i kasačnej sťažnosti a ktoré podporujú záver o nesúlade časti navrhovanej stavby s územným plánom obce Vyšná Boca. Uvedené rozhodnutia však nemajú priamy vplyv na zákonnosť preskúmvaného rozhodnutia.

61. Kasačný súd záverom uvádza, že osobitne nerozhodoval o návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti vzhľadom na to, že osobitné rozhodovanie o tomto návrhu by bolo z dôvodu rozhodnutia vo veci samej nadbytočné.

62. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa ust. § 462 ods. 2 S.s.p. zmenil tak, že rozhodnutie ministra č. 58/2015, č. 11947/2015/D220-SLP/18364-M zo dňa 02.04.2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

63. Žalovaný orgán verejnej správy je viazaný právnym názorom kasačného súdu (ust. § 469 S.s.p.)

64. O náhrade trov konania rozhodol kasačný súd poukazom na ust. § 467 ods. 2 S.s.p. v spojení s ust. § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnej výške.

65. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (§ 175 ods. 2 S.s.p.).

66. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.